

ಅಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚುತ್ತೆ ಅಂದವರೆ' - ಹಿಂಗೇ ಬಂದ ಬಂದಾಗಲಿಲ್ಲಾ ಏನೇನೋ ಹೇಳೋನು, ಇದ್ದಾವಂತ ಸಿಟಿ ಮನುಷ್ಯ ದೊಡ್ಡೋರ ಸವಾಸ್ವಾಗ್ಗಿರೋನು ಅಂತಂದು ಹಟ್ಟಿಜನ ಅವನ ಮಾತು ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳೋರು. ಊರುಗೋಡು ಶಾನುಭೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಸಲಾಮ್ ಹೊಡಿತಾರೆ ಅಂದ ಮ್ಯಾಗೆ ನಮ್ಮಂತೋರ ಪಾಡೇನು?

'ಅವರ ಗುಡಿಯೋಗೆ ನಾವುಕ್ಲಾ ಹೋಗಾಣು? ನಮ್ಮ ಗುಡಿ ನಮ್ಮ ದ್ಯಾವು ಅವಲ್ಲ' ಅಂತಿತ್ತು ಎಂಕ್ಲಜ್ಜ. 'ಹಂಗಲ್ಲಜ್ಜ ಹಿಂಗಾದ್ರೆ ಸಮಾನತೆ ಬರೋದೇಂಗ? ಊರ್ಮಾಗೆ ನಾವುರೂ ಕಾಲಿಡಂಗಿಲ್ಲ. ಊರ ಹೊರಗೆ ಗುಡಿ ಇರೋದ್ದೆಯಾ ನಿಮ್ಮ ತಾವ ಕೆಲಸ ತರೋಂಡವರೆ ಕಣಜ್ಜ. ನಿಮ್ಮದೆ ಆದ ಗುಡಿ ಅವೆ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವರವು ಗುಡಿಗಳಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ದೇವಾಲಯಗಳು. ಅವರ ದೇವಾಲಯದ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳಗೆ ನಾವು ಹೋಗೋದ್ದೆ ಕ್ರಾಂತಿ ಅಂತಾರೆ, ಅದೊಂದು ಪ್ರಗತಿಪರ ಹೆಜ್ಜೆ, ಸಮಾನತೆಯ ಪ್ರತೀಕ' ಅಂತಂದು ಜಗ್ಗಿ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿಯತ್ತು, ನಮ್ಮ ಹಟ್ಟಿನಾಗೆ ಕಾಲೇಜು ಓದೋ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧೇಶನ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟವು.

'ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಿಜ ಕಣಜ್ಜಾ, ಹೋಗಾದೆಯಾ. ಅವರದ್ಯಾವರೆನುಮ್ಮಾಲಿಂದ ಇಳಿದಾನೇ' ಎಂದು ಜೋರುದನಿ ಮಾಡಿ ಕೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

'ಅವರಿಗಿಂತ ನಾವುತ್ರಾಗ್ ಕಮ್ಮಿ? ದುಡ್ಡೊಂಡು ತಿಂತೀವಿ ಮೈಬಗ್ಗಿ. ಇಲ್ಲೇನೋ ನಮಗೆ ಸಪರೇಟಾಗಿ ಕೆಳಹಟ್ಟಿ ಅಂತಂದು ಮಾಡಿ ಊರ್ ಹೋರಾಗೇ ಇಟ್ಟವರೇ ಬದ್ವಾಸ್ಸುಳು. ಪ್ಯಾಟಿನಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಬಾಳ್ತೆಲ್ಲಾ? ಹೇ ಳೆ ಕೊಂಡೆಯಾ ಜಾತಿ ಗೊತ್ತಾಗದಲ್ತೆ? ಅವರಿಗೇನು ಕೊಂಬು ಅದಾವರೆ' ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹುಡ್ಡು ಎಗರಾಡೋಕತ್ತಿದ್ದವು.

'ಸಿದ್ಧೇಶಣ್ಣಾ, ಹಂಗಾರೆ ಅವರ್ ಗುಡಿನಾಗೆ ಯಾವಾಗ್ಲಾಣ್ಣಾ ನುಗ್ಗೋದು?', ಬಸಿ ಉಸಿರು ಬಿಟ್ಟವು ಹುಡ್ಡು.

'ಅಯ್ಯೋ ಹುಚ್ಚ ಸೂಳೆ ಮಕ್ಕಾ, ಇನ್ನು ಗುಡಿನೇ ಆಗಿಲ್ಲೆ, ಗುಡಿ ಒಂದು ಆಗ್ಗಿ. ಅವರು ದೇವರ ಕುಂಡ್ರಿಸಿ ಪೂಜಾಗೇಜೆ ಮಾಡ್ಲಿ. ಆಮೇಲೆ ಒಂದಿನ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿಯೇ ನಾವು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡೋಣ. ಮಿನಿಸ್ವರ್ಗ ಕರೆಸಿ ದೊಡ್ಡ ಸಮಾರಂಭವೇ ಮಾಡೋಣಾ' ಸಿದ್ಧೇಶ ಹೈಕಳನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದ. ನನಗ್ಯಾಕೋ ಇವನೇನೋ ಕಿತಾಪತಿ ಮಾಡ್ತಿದಾನೆ. ಊರಿನ್ ನೆಮ್ಮದಿ ಹಾಳು ಮಾಡ್ತಿದಾನೆನೋ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಅವನು ಊರಿಗೆ ಬಂದಾಗಲಿಲ್ಲಾ ಇದೇ ಕಥೆ ಇದೇ ಮಾತು. ಹುಡುಗರದ್ದು ಗುಂಪು ಕಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟ ಭೂಪ.

***

ಗುಡಿ ಕೆಲಸ ಮುಗಿತು. ಭರ್ಜರಿ ಗೋಪುರ ಕಟ್ಟಿ ಕಳಸಾನೂ ಇಕ್ಕಿದರು. ಬಣ್ಣನೂ ಬಳಿದರು. ನಿಂತುಗೊಂಡಗಾತು ಗುಡಿ. ಪೂಜಾ ಹೋಮ

ಯಜ್ಞ ಅಂತ ಇಕ್ಕಂಡು ಬಾಂಬ್ ಮುಂದಾಳತ್ವದಾಗೆ ಊರಜನವೆಲ್ಲಾ ಗುಡಿಗೆದರು. ದೇವರಿಗೆ ಎಡೆಕೊಟ್ಟರು. ಊರಿಗೇ ಹುಗ್ಗಿ ಹಾಕಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಗುಡಿಯ ಕಾಂಪೌಂಡಿನಾಟೆ ಬೀದಿನಾಗೆ ಎಲೆ ಹಾಕಿ ಉಣ್ಣಾಕೆ ಇಕ್ಕಿದರು ಬಿಸಿಲ್ಲಾಗೆ. ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ಹುಗ್ಗಿ ಮಕಾನೇ ಕಾಣುವಂಗೆ ನಮ್ಮೋರು ನುಗ್ಗಿದರು. ಮುಕ್ತಿದ್ದು.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಬಂದ ಸಿದ್ಧೇಶ ಮತ್ತದೇ ಹಳೇ ಪಾಲ ಊದಿದ 'ಹಳ್ಳಿ ಗೋಡು ಇಲ್ಲಿ, ಹಳ್ಳಿ ಜನ ನಿನ್ನ ಮಾತು ಒಪ್ಪಿತೇನಣ್ಣಾ ಎಲ್ಲಾರಿ?' ಅಂತ ಕಣ್ ಕಣ್ ಬಿಟ್ಟವು ಹಟ್ಟಿ ಹೈಕಳು.

'ನಾನ್ ಮಾತಾಡ್ತಿನೇಳ್ತೋ ಒಪ್ಪಂಗಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮೋನೆ ಅಲ್ಲಾ? ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಹಂಗೆ ಹಳ್ಳಿನಾಗೆ ಬಿಟ್ಟಂತಾರೆ? ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗ್ಗೆಣು, ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸದಾಗಿರ್ದೇಣು, ನಾನ್ ನೋಡು ಸ್ವಾಸಕಾರ ಪಿ.ಎ. ಅಂತ ಭಯ ಅವಕ್ಕೆ. ನಮ್ಮೋನೆ ಡಿಸಿ ಸಾಹೇಬ್‌ನಾದ್ರೆ ಇವರು ಸಲಾಮ್ ಹೊಡೆಯಾಕಿಲ್ಲಾ? ಊರ್ಮಾಗೆ ಬರಬ್ಯಾಡಾ ಅಂತಾರೆನು? ನಿಮಗ್ಯಾಕೆ ಅಂಜಿಕೆ? ನಾನು ಹೋಗಿ ಅವರವಾ ಮಾತಾಡ್ತೀನಿಯ್ಯಾ. ಅದ್ಯಾಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಗುಡಿನಾಗೆ ಬಿಟ್ಟೊಳಲ್ಲ, ದಬಾಯಿಸೋಣಾ', ಅಂತೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರ ತಲೆಯಾಗೆ ಹುಳಬಿಟ್ಟು ಹೀರೊ ಆಗೋದ, ಸಿದ್ಧೇಶ ಹೆಳ್ಳಂಗಿಯಾ ಊರೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದನ್ನು ಹಟ್ಟಿಯಿಂದ ನಿಂತು ನೋಡಿದವು. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಾಗೋದ್ದೋಳ್ಳೆ ಹ್ಯಾಪ್‌ಮೋರೆ ಹಾಕ್ತೊಂಡು ವಾಪಸ್ ಬಂದ. ಹೈಕಳೆಲ್ಲಾ ಮುಕ್ತಿಕೊಂಡು.

'ಇವರೆಲ್ಲಾ ಮಾತಿಗೆ ಬಗ್ಗುತಾರೆನಲ್ಲಾ? ಗುಡಿಯಾಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ನೋಡ್ತಿ ನಮ್ಮ ನರಸಿಮ್ಮದ್ರಾವೆ ನಿಮ್ಮಗಳ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಗ್ಗಿದು ಕಳ್ಳುಕಿತ್ತು ಮಾಲೆ ಹಾಕ್ತಂತಾನೆ ಅಂತ ಹೆದರಿಸಿದರು ಕಣ್ಣೋ' ಬಿಸಿಯುಸಿರು ಬಿಟ್ಟ ಸಿದ್ಧೇಶ.

'ಹಂಗಾರೆ ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೂ ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಕೊಡಲಿಲ್ಲಾ? ಮುಂದೆ ಹೆಂಗಣ್ಣಾ?' ಹೈಕಳು ಕೊತಕೊತ ಕುದ್ದವು.

'ಹೆಂಗ್ ಏನ್ ಬಂತೋ. ಕಾನೂನು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಅದೆ. ನಾಳೆ ಗುಡಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿಯೇ ಬಿಡೋಣಿಯ್ಯ. ಆದ್ದಾಗ್ಲಿ' ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದ ಸಿದ್ಧೇಶ.

ವಯಸ್ಸಾದ್ದೋರು, ದಿನಗೂಲಿಗೆ ಹೋಗೋರು ಇತ್ತ ಕಡೆ ತಲೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ, ಏನಾತೋ ನೋಡೇ ಬಿಡೋಣ ಅಂತಂದು ನಾನು ಸಿದ್ಧೇಶಿಗೆ ಸಾಥ್ ಕೊಟ್ಟೆ. ಗುಡಿ ಗಂಟೆಗಳು ಮೊಳಗೋವಾಗ ಸಿದ್ಧೇಶ ಜೊತೆ ಗುಂಪು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಗುಡಿತಾವ್ವೆ ಹೋದವಿ. ಗುಡಿನಾಗಿದ್ದೋರೆಲ್ಲಾ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಆಚೆ ಬಂದ್ ಮಹಾದ್ವಾರನಾ ಬಂದೂ ಮಾಡಿ ಕುಸ್ತಿಗೆ ನಿಂತೋರಂಗಿ ನಿಂತರು. ಅವರುಗಳು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರಾಗೇ ಬಂದಂಗಿತ್ತು. ಅವರೂ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪಿತ್ತು.

'ನಮ್ಮೂ ಗುಡಿನಾಗೆ ಬಿಡಿ. ದೇವರ ದರ್ಶನ ತಗೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀವಿ... ನೀವಿನ್ನ ಯಾವ ಕಾಲದಾಗಿದೀರಾ? ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿನಾಗೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೆಯಾ' ಅಂತಂದು ಸಿದ್ಧೇಶಿಯು ಗೌಡ ಶಾನುಭೋಗರ ಹಳ್ಳಿ ಜನರ ಮನ ಒಲಿಸಲು ನೋಡ್.

'ಅದೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯೋ ಮಾತಲ್ಲ, ಜೀವದ ಮ್ಯಾಗೆ ಆಸೆ ಇದ್ದರೆ ಹೆಂಗೆ ಬಂದ್ರೋ ಹೆಂಗೆ ಹೊಂಟ್ರೋಗ್ಲಿ'